

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 113/24 kwietnia 2011 ISSN 2080-0010
Zmartwychwstanie Pańskie

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Dz 10,34a.37-43

Świadek Piotra o zmartwychwstaniu

Czytanie z Dziejów Apostolskich

Gdy Piotr przybył do domu centuriona w Cezarei, przemówił: „Wiedziecie, co się działo w całej Judei, począwszy od Galilei, po chrzcie, który głosił Jan. Znacnie sprawę Jezusa z Nazaretu, którego Bóg namaścił Duchem Świętym i mocą. Dlatego że Bóg był z Nim, przeszedł On dobrze czyniąc i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła.

A my jesteśmy świadkami wszystkiego, co działo się w ziemi żydowskiej i w Jerozolimie. Jego to zabili, zawieszili na drzewie. Bóg wskrzesił Go trzeciego dnia i pozwolił Mu ukazać się nie całemu ludowi, ale nam, wybranym uprzednio przez Boga na świadków, którzyśmy z Nim jedli i pili po Jego zmartwychwstaniu.

On nam rozkazał ogłosić ludowi i dać świadectwo, że Bóg ustanowił Go sędzią żywych i umarłych. Wszyscy prorocy świadczą o tym, że każdy, kto w Niego wierzy, w Jego imię otrzymuje odpuszczenie grzechów”.

Oto Słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY:

Ps 118,1-2.16-17.22-23

W tym dniu wspaniałym wszyscy się weselmy.

Dziękujcie Panu, bo jest dobry,
bo Jego łaska trwa na wieki.

Niech dom Izraela głosi:
„Jego łaska na wieki”.

Prawica Pana wzniesiona wysoko,
prawica Pańska moc okazała.
Nie umrę, ale żyć będę
i głosić dzieła Pana.

Kamień odrzucony przez budujących
stał się kamieniem węgielnym.
Stało się to przez Pana
i cudem jest w naszych oczach.

DRUGIE CZYTANIE

Kol 3, 1-4

Dążcie tam, gdzie jest Chrystus

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Kolosan

Bracia:

Jeśliście razem z Chrystusem powstałi z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie przebywa Chrystus zasiadając po prawicy Boga. Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na ziemi.

Umarliście bowiem i wasze życie ukryte jest z Chrystusem w Bogu. Gdy się ukáže Chrystus, nasze życie, wtedy i wy razem z Nim ukazacie się w chwale.

Oto Słowo Boże.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ:

1 Kor 5,7b-8a

Ks. Mikołaj Skowron

„Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich”. (Jan, 15, 13)

Moi Drodzy,

czas przygotowania do Świąt Wielkiej Nocy, a szczególnie dni Triduum Paschalnego są okazją do zamyślenia nad miłością Boga do Człowieka.

Próżno jednak szukać odpowiedzi na pytanie dlaczego Bóg tak bardzo człowieka kocha? Tę niewytlumaczalną prawdę musimy po prostu przyjąć i szczególnie w tych dniach, przystając przed nią w zachwycie i wdzięczności. Wdzięczności za przyjście Syna Bożego na ziemię, za Jego nauczanie, mękę, śmierć i Zmartwychwstanie. A także za to, że od dwóch tysięcy lat, przez postać Kościoła, Jezus codziennie na nowo ofiarowuje siebie, żeby zbawiać kolejne pokolenia ludzi, że już wtedy na krzyżu widział każdego z nas.

Życzę, by świadomość obecności Zmartwychwstałego Pana była powodem nieustającej radości; źródłem Wiary, zdolnej przenosić góry, Nadziei większej od każdego zwątpienia, Miłości, która ostatecznie zwycięża śmierć.

Ks. Proboszcz

k o m e n t a r z

Św. Jan Ewangelista bardzo starannie ustala hierarchię świadków Zmartwychwstania Jezusa. Pierwszym świadkiem jest Maria Magdalena, która przychodzi do grobu i widzi odsunięty kamień. Drugim jest umiłowany uczeń, który pierwszy ogląda wnętrze grobu. Trzecim świadkiem jest Piotr, który jako pierwszy wszedł do wnętrza grobu. Zaszczyt pierwszeństwa powróci następnie do Marii Magdaleny, bo ona jako pierwsza ujrzy Zmartwychwstałego. Trzy osoby są wspólnie pierwszymi świadkami Zmartwychwstania. Żadna nie miała możliwości zniekształcenia prawdy, gdyż świadectwo jednej osoby zostało potwierdzone przez niezależne świadectwa pozostałych. Do tej pory uczniowie byli z Jezusem, słuchali Jego słów, widzieli Jego dzieła, ale ich znajomość Nauczyciela była niepełna, gdyż nie mieli jasnej świadomości, kim On jest. Stąd rodził się u nich brak wiary. Dopiero Zmartwychwstanie budzi wiarę w uczniach, która jest równoznaczna z przyjęciem tego, co Pisma mówią o Jezusie. Żeby uwierzyć, nie wystarczy skoncentrować się tylko na świadectwach naocznych świadków, ale konieczne jest osobiste spotkanie Jezusa.

Ks. Mikołaj Skowron

Alleluja, Alleluja, Alleluja

Chrystus został ofiarowany jako nasza Pascha.
Odprawiamy nasze święto w Panu.

EWANGELIA

J 20,1-9

Apostołowie przy grobie Zmartwychwstałego

Słowa Ewangelii według świętego Jana

Pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. Pobiegła więc i przybyła do Szymona Piotra i do drugiego ucznia, którego Jezus miłował, i rzekła do nich: „Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono”.

Wszedł więc Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli oni obydwaj razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu. A kiedy się nachylił, zobaczył leżące płótno, jednakże nie wszedł do środka.

Nadszedł potem także Szymon Piotr, idący za nim. Wszedł on do wnętrza grobu i ujrzył leżące płótno oraz chustę, która była na Jego głowie, leżącą nie razem z płótnami, ale oddzielnie zwiniętą na jednym miejscu. Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył. Dotąd bowiem nie rozumieli jeszcze Pisma, które mówi, że On ma powstać z martwych.

Oto słowo Pańskie

TOTUS TUUS

Część 2

Swoje całkowite oddanie Maryi Karol Wojtyła zawarł już w herbie biskupim, a później papieskim, gdzie umieścił wielką literę M, oraz w zawołaniu: Totus Tuus. To był nie tylko symbol, ale program całego życia papieża Wojtyły.

Motto posługi biskupiej Karola Wojtyły – Totus Tuus – jest skrótem pełniejszej formuły zawierzenia Matce Bożej, która po polsku brzmi: „Cały Twój jestem i wszystko moje jest Twoje. Przyjmuję Cię jako moje wszystko. Daj mi Twe serce, Maryjo”. Doskonałe nabożeństwo do Maryi jest więc oddaniem się Jej w niewolę.

Znaczenie dzieła św. Ludwika w kształtowaniu duchowości Karola Wojtyły musiało być rzeczywiście ogromne, skoro wspomina o nim, podkreślając, że owocem tego dojrzałego nabożeństwa do Matki Bożej jest zarówno encyklika: „Redemptoris Mater. O błogosławionej Maryi Dziewicy w

życiu pielgrzymującego Kościoła” (1987 r.), jak i list apostolski: „Mulieris dignitatem. O godności i powołaniu kobiety” (1988). Papież pisze w encyklice, że „heroiczna wiara Maryi wyprzedza apostolskie świadectwo Kościoła i trwa stale w jego sercu.”

Związkowi kultu Maryi z cziąd oddawaną Chrystusowi poświęcone były również katechezy wygłoszone podczas środowych audiencji ogólnych w 1997 r. Papież wyjaśniał w nich, że „wierni przyzywają Maryję jako Matkę Bożą i kontemplują w Niej najwyższą godność nadaną jakiegokolwiek istocie stworzonej, ale nie oddają Jej takiego samego kultu jak Osobom Boskim. Istnieje nieskończona różnica między kultem maryjnym a kultem oddawanym Trójcy i Wcielonemu Słowu”. Jan Paweł II stwierdził następnie, że Boga należy miłować całym sercem, całą duszą i całym umysłem, natomiast „uczucie wiążące chrześcijan z Maryją jest przeniesieniem na płaszczyznę duchową miłości dzieci do matki”.

13 maja 1981 r., dokładnie 64 lata

po pierwszych objawieniach Maryi w Fatimie, Jan Paweł II został ciężko ranny w zamachu. Stało się to podczas cotygodniowej audiencji generalnej. W tekście katechezy przeznaczonej do wygłoszenia w tym dniu, czytamy znamienne słowa: „radość przeplata się z bólem, mieszają się w naszym życiu kolce z różami. Niech Najświętsza Dziewica (...) nauczy nas przemieniać w zasługę ten los, który często wiedzie nas, razem a Nią, pod krzyż”. Osobisty sekretarz, ksiądz Stanisław Dziwisz, wspomina zachowanie papieża tuż po zamachu: „Ojciec św. nie patrzył na nas. Oczy miał zamknięte, bardzo cierpiał i powtarzał krótkie modlitwy w formie aktów strzelistych. O ile dobrze pamiętam, to najczęściej: Maryjo, Matko moja!”. To, że Biskup Rzymu przeżył zamach powszechnie jest uważane za cud. To wręcz nieprawdopodobne, by dziewięćmilimetrowa kula przeszła przez ciało nie uszkadzając w sposób istotny żadnego z głównych organów.

Również papież był przekonany o cudownej opiece Matki Bożej, co znalazło swój wyraz w podróży do Fatimy odbytej w rok po tragicznych wydarzeniach na Placu św. Piotra. Jan Paweł II przybył tam, by podziękować Tej, która „kierowała lotem pocisku”. Odwiedził Fatimę także w roku Wielkiego Jubileuszu 2000 – właśnie 13 maja. I tam, na zakończenie uroczystej Mszy św. pod przewodnictwem Ojca Świętego, kard. Angelo Sodano – jeden z najwyższych dostojników watykańskich – ujawnił zarys trzeciej tajemnicy fatimskiej, przyznając, że losy papieża, w tym zamach z 1981 r., można odczytać w jej świetle. Przypomnił, że według interpretacji pastuszków, potwierdzonej przez siostrę Łucję, „biskupem ubranym na biało”, który modli się za wszystkich, jest papież. On również, idąc wśród trudów ku Krzyżowi, wśród zmarłych męczenników, upada na ziemię jak martwy pod strzałami z broni palnej. Kard. Sodano przypomniał, że po zamachu Jego Świątobliwość był przekonany, że to „Matczyna ręka prowadziła tor kuli”, pozwalając „u bram śmierci”, aby znalazł się „u bram śmierci”. W koronie Matki Bożej Fatimskiej od lat znajduje się kula, która zraniła papieża. Ofiarował ją Pani Fatimskiej wkrótce po swym ocaleniu.

Jan Paweł II, niejako w odpowiedzi na liczne objawienia Maryi w dziewiętnastym i dwudziestym stuleciu, a przede wszystkim w Lourdes i w Fatimie, podczas których Matka Boża usilnie zachęcała do odmawiania Różańca, uzupełnił tę wielowiekową modlitwę o pięć nowych tajemnic. Mówił o Różańcu, że jest jego „ukochaną modlitwą (...) najbardziej wypróbowaną

formą modlitwy kontemplacji chrześcijańskiej.”

W trakcie swego pontyfikatu Jan Paweł II wielokrotnie dokonywał aktów zawierzenia Matce Bożej, w różnych sanktuariach świata. 8 października 2000 r. zawierzył Maryi „wszystkich ludzi, poczynając od najsłabszych: dzieci, które jeszcze nie przyszły na świat, oraz te, które narodziły się pośród ubóstwa i cierpienia, młodych poszukujących sensu, ludzi pozbawionych pracy, nękanym przez głód i choroby, (...) rozbite rodziny, starców pozbawionych opieki i wszystkich, którzy są samotni i nie mają nadziei”. Te słowa, tak charakterystyczne dla pontyfikatu Jana Pawła II, są wyrazem głębokiego przekonania papieża, że właśnie dzięki opiece i wstawiennictwu Maryi ludzkość może odnaleźć swoje zbawienie w Chrystusie.

Jan Paweł II sześć razy przybywał jako pielgrzym do Jasnogórskiego Domu Matki i Królowej i za każdym razem wypowiadał nowy akt zawierzenia Maryi. Jako jeden z ostatnich odruchów swego serca, zakochanego w Jasnogórskiej Matce i Królowej, na dzień przed swoim odejściem w ramiona Matki Miłosierdzia, drżącą ręką podpisał list z okazji Jubileuszu 350 lat cudownej obrony Jasnej Góry przed Szwedami oraz poświęcił ofiarowane przez siebie korony dla Jezusa i Maryi z Jasnogórskiego Wizerunku oraz z obrazu w Kaplicy Pańskiej w Grotach Watykańskich.

Opracowali: K. i P. Kruszewscy

Kalendarium życia Kardynała Prymasa Stefana Wyszyńskiego

część V

Na spotkaniu z ks. Prymasem stała się niemal cała wierna Częstochowa. Zadawano sobie pytanie, co powie i jakie będzie Jego przesłanie, a zarazem program działania na dalsze lata. „Otwórzcie drzwi dla miłości: do rozumu ludzkiego, aby poznać, że nawet prawdę zdobywa się w miłości. Otwórzcie drzwi dla miłości w woli człowieka, abyśmy zrozumieli, że dawać

Obrzęd obmycia nóg

wolność, to znaczy miłować... Otwórzcie drzwi serca ludzkiego, a przekonacie się najmilsi, że bardziej niż chleba powszedniego potrzeba i tam miłości, bo bez chleba można jakoś zimę przeżyć, ale bez miłości się nie da! Nawet chleba trzeba szukać w miłości i dlatego wołam: otwórzcie szeroko drzwi do wszystkich miejsc, gdzie odbywa się praca ludzka, tak, jak otwieracie pługiem łono ziemi, aby wrzucić ziarno... Otwierając bramy fabryk, warsztatów, klinik i różnych miejsc pracy – od szczytów kominów fabrycznych, aż po głębię kopalnianych sztolni, aby wlać w nie nowe życie” (Jasna Góra, 2 listopad 1956).

Prymas Wyszyński z kard. Roncallim, przyszłym papieżem Janem XXIII na kanale w Wenecji

8 grudnia 1956 r. ogłoszono tzw. „małe porozumienie”, zawarte przez Episkopat i władze PRL, które częściowo naprawiało krzywdy wyrządzone Kościołowi i dopuszczało wszystkich biskupów do posługi wiernym, również w województwach na ziemiach północnych i zachodnich.

3 maja 1957 r. Prymas Polski kard. Stefan Wyszyński uroczystie ogłosił przed tronem Królowej Polski rozpoczęcie Wielkiej Nowenny, przygotowującej Naród Polski na *milenium chrztu*.

5 maja 1957 r. we wszystkich polskich parafiach powtórzono *Śluby Jasnogórskie*. Następnego dnia ks. Prymas wyruszył do Watykanu, aby z rąk papieża Piusa XII odebrać kapelusz kardynalski.

Rano, 18 maja 1957 r., w Pałacu Watykańskim odbyła się uroczystość wręczenia kapelusza kardynalskiego Prymasowi Polski, powtórzona wieczorem w kościele polskim św. Stanisława, w obecności ludu rzymskiego i polskiej delegacji. Ojciec Święty, na prośbę ks. Prymasa Wyszyńskiego, pobłogosławił kopię Obrazu Jasnogórskiego. Odtąd Matka Boska Częstochowska odbywała peregrynację po wszystkich zakątkach naszej Ojczyzny, upowszechniając wśród wiernych program prymasowski.

17 czerwca 1957 r. ks. Prymas wyjechał z Rzymu w drogę powrotną do Polski.

26 sierpnia 1957 r. przed Cudownym Obrazem ponowiono *Śluby Jasnogórskie*, tym razem już z udziałem ks. Prymasa.

W styczniu 1958 r. władze PRL odeszły od dialogu. Nastąpił atak na prymasowski program milenijny.

W przeddzień komunistycznego „święta” – 22 lipca 1958 r. – dokonano rewizji w Prymasowskim Instytucie Ślubów Narodu.

Od nowego roku szkolnego ograniczono w szkołach publicznych naukę religii.

9 października 1958 r. zmarł papież Pius XII. 25 października ks. Prymas udał się na konklawe, gdzie trzy dni później Kolegium Kardynałów wybrało kard. Roncalliego na papieża. Wybrany obrał sobie imię – Jan XXIII. W dniu koronacji nowy papież poprosił kard. Wyszyńskiego o modlitwę w swojej intencji na Jasnej Górze, przed Cudownym Obrazem Matki Bożej.

Marzec 1959 r. to czas narastania represji władz w stosunku do Kościoła. Na zjeździe PZPR Gomółka i Cyraniewicz prześcigali się w atakach na Episkopat i strukturę kościelne.

Marzec 1959 r. to czas narastania represji władz w stosunku do Kościoła. Na zjeździe PZPR Gomółka i Cyraniewicz prześcigali się w atakach na Episkopat i strukturę kościelne.

Wprowadzono drakońskie przepisy podatkowe, a w maju i w czerwcu zaczęło się ponownie powoływanie kleryków do służby wojskowej.

Pod koniec 1959 r. aktywowano koła „księży patriotów” przy zrzeszeniu Caritas.

27 kwietnia 1960 r. w krakowskiej Nowej Hucie wybuchły zamieszki. Powodem była odmowna decyzja w sprawie budowy kościoła w tej robotniczej dzielnicy. Władze próbowały również usunąć krzyż z miejsca przeznaczonego pod budowę nowej świątyni.

Wrzesień 1960 r. to dalsze ograniczanie lekcji religii w szkołach. (W roku szkolnym 1960-61 w wilanowskiej szkole lekcje religii się odbywały).

12 stycznia 1961 r. Episkopat, kierowany przez ks. Prymasa, poinformował wiernych, że władze uchylają się od rozmów na forum Komisji Wspólnej.

Z początkiem nowego roku szkolnego ks. Prymas, wobec nieprzychylnych działań rządu, podjął starania, by całą młodzież objąć pozaszkolną nauką religii. Pamiętamy, że piąty rok (1961-62) Wielkiej Nowenny był poświęcony wychowaniu, tematowi tak bliskiemu ks. Prymasowi. Walka toczyła się o ducha młodego pokolenia.

14 lutego 1962 r. ks. Prymasa wyjechał do Wiecznego Miasta w związku z przygotowywanym soborem.

14 czerwca 1962 r. biskup Karol Wojtyła został powołany na wikariusza kapitulnego.

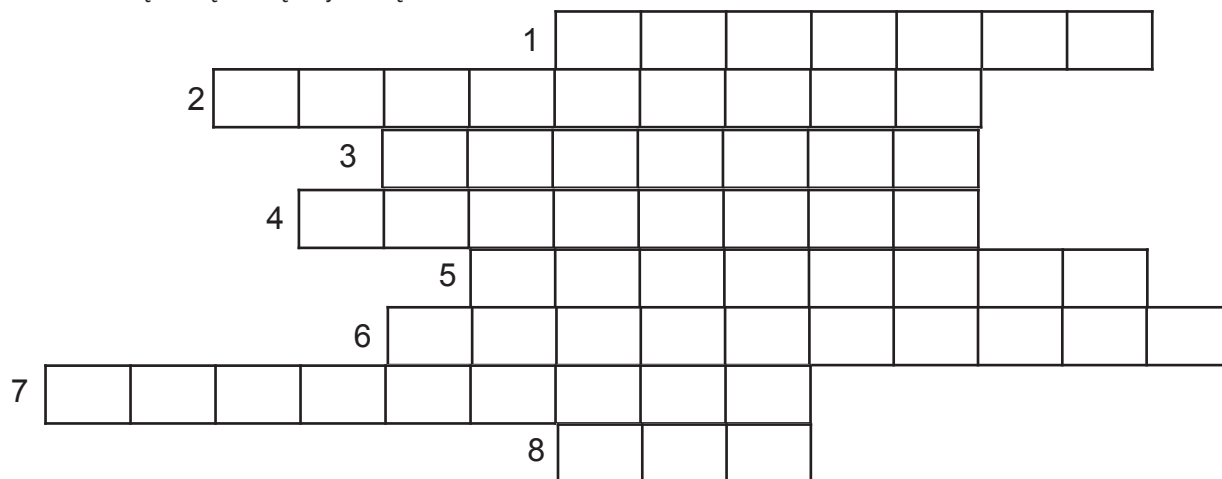
8 października 1962 r. papież Jan XXIII wygłosił do przybyłych na sobór biskupów polskich ważne przesłanie o „Ziemiach Zachodnich po wiekach odzyskanych”.

20 maja 1963 r. ks. Prymas po raz ostatni spotkał się z papieżem Janem XXIII. W czerwcu 1963 r. papież zmarł. Na następcę św. Piotra wybrano kard. Montiniego, który przyjął imię – Paweł VI.

Cdn.

Krzysztof Kanabus

Zadanie 1. Rozwiąż świąteczną krzyżówkę.

1. Świeca, która jest symbolem Zmartwychwstałego Pana Jezusa. Zapala się ją podczas chrztów i pogrzebów.
2. Inna nazwa kadzielnicy.
3. Naczynie liturgiczne służące do konsekracji wina podczas Mszy św.
4. Pierwszą Mszę św. w Niedzielę Zmartwychwstania rozpoczyna ...

5. Kapłan przewodniczący liturgii to ...
6. Uroczysta Msza św. w Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego.
7. Naczynie liturgiczne służące do wystawienia Najświętszego Sakramentu.
8. Na świecy upamiętniającej Zmartwychwstałego Pana widnieje krzyż i pięć ziaren dla upamiętnienia pięciu Chrystusa.

Zadanie 2. Uzupełnij tekst pieśni wielkanocnej.

**Wesoły nam dziś nastał,
Którego z nas każdy żądał.
Tego dnia zmartwychwstał.
Alleluja, alleluja!**

**2. Król niebieski k'nam zawitał,
Jako śliczny zakwitał;
Po się nam pokazał.
Alleluja,!**

Wielu łask od Zmartwychwstałego Pana !

Maciek Lichota- Autor kącika dla dzieci

Zadanie 3. Jaki kolor szat liturgicznych obowiązuje podczas Okresu Wielkanocnego? Uzupełnij schemat.

SALONIK WILANOWSKI,

pełniący podwójną funkcję:
kawiarenki parafialnej
i galerii sztuki „Dzwonnica”,
oczekuje Państwa codziennie.

W galerii prezentowane są okresowe wystawy malarskie oraz wyroby jubilerskie i ręcznie malowana porcelana. Kawiarenka zaprasza na miłe chwile przy pysznej kawie, herbacie i ciasteczkach. Gościom Saloniku towarzyszy nastrojowa muzyka.

Serdecznie zapraszamy!!!

Święci naszych czasów

NIE ODRZUCAJCIE CHRYSUSA!

Orędzie Wielkanocne

„Zobaczyłem odwalony kamień”

(J 20,1).

W zapisie wydarzeń Dnia, który nastąpił po szabacie, te słowa posiadają znaczenie kluczowe.

Przybywa Maria Magdalena, przybывая inne niewiasty na miejsce, gdzie w piątek wieczór położono Jezusa. Położono w grobie nowym, w grobie, w którym nikt jeszcze nie leżał – w grobie wykutym w skale. Grób znajdował się u podnóża Golgoty, na której skonał Ukrzyżowany – i setnik przebił włócznią bok, aby stwierdzić, że skonał naprawdę. W prześcieradła owinęły Jezusa czule i miłosierne ręce niewiast, które wraz z Matką i Janem, umiłowanym uczniem, były przy Jego śmierci. Jednakże zbliżał się szybko zmierzch – i zaczynał się paschalny szabat. Namaszczenie Chrystusowego umęczonego, świętego ciała musiały szlachetne i kochające Go niewiasty odłożyć do innej okazji, do najbliższej, kiedy to wedle religijnego prawa Izraela będzie możliwe.

Udają się tedy do grobu po szabacie „bardzo rano”, czyli o pierwszym świtanie, zatroskane o to, jak poradzą sobie z kamieniem, który położono u wejścia do grobu, a potem jeszcze zapieczętowano.

I oto, kiedy przybyły na miejsce, zobaczyły odwalony kamień.

Ów kamień położony na odzwiach grobu stał się niemym świadkiem śmierci Syna Człowieczego. Takim kamieniem zamykało się życie ludzi, życie tylu ludzi na cmentarzu Jeruzolimy; życie wszystkich ludzi na cmentarzach całej ziemi.

Pod ciężarem grobowego kamienia, za jego masywną przesłoną dokonywało się w ciszy grobu dzieło śmierci: przemieniał się z wolna w proch ziemi człowiek, który „z prochu powstał, w proch się obracał” (por. Rdz 3,19).

Kamień położony na grobie Jezusa pod wieczór Wielkiego Piątku stał się – jak wszystkie kamienie grobowe – niemym świadkiem śmierci Człowieka: Syna Człowieczego.

O czym świadczy ten sam kamień nazajutrz po szabacie, w pierwszych zaledwie godzinach dziennego brzasku?

Co mówi? O czym świadczy ten odwalony kamień?

Ewangelia nie znajduje gotowej ludzkiej odpowiedzi, która by wystarczała. Nie pojawia się ona na ustach Marii Magdaleny, gdy przerażona nieobecnością ciała Jezusa w grobie, w którym Go położono, biegnie do Szymona Piotra i drugiego ucznia, którego Jezus miłował (por. J 20,2), jej ludzka mowa znajduje tylko te słowa na określenie tego, co się stało: „Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono” (J 20,2). Ale także Szymon Piotr i ów

drugi uczeń, którzy za nią pobiegli na miejsce, a tam Piotr „wszedł do grobu i ujrzał leżące płótno oraz chustę, która była na głowie Jezusa, leżącą... oddzielną” (J 20,7); wtedy wszedł także drugi uczeń, ujrzał i uwierzył – obaj jeszcze „nie rozumieli Pisma, które mówi, że On ma powstać z martwych” (J 20,9).

Ujrzeni tylko i zrozumieli, że nie udało się ludziom przywalić Jezusa z Nazaretu kamieniem grobowym i przypieczętować pieczęcią śmierci.

Kościół, który dzisiaj, jak co roku, wraz z Niedzielą Zmartwychwstania kończy swe Triduum Paschalne, śpiewa z radością te słowa starożytnego Psalmu: „Dziękujcie Panu, bo jest dobry / bo Jego łaska trwa na wieki. / Niech dom Izraela głosi: / Jego łaska trwa na wieki [...] Prawica Pańska wzniesiona wysoko, / prawica Pańska moc okazała. / Nie umrę, ale żył będę / i głosił dzieła Pana... / Kamień odrzucony przez budujących / stał się kamieniem węgielnym. / Stało się to przez Pana / i cudem jest w naszych oczach” (Ps 118 (117), 1-2, 16-17, 22-23).

Budowniczo wie śmierci Syna Człowieczego zabezpieczają grób strażą i pieczętują kamień (Mt 27,66). Często budowniczo wie świata, za który Chrystus chce umrzeć, usiłovali położyć kamień ostateczny na Jego grobie. Ale kamień pozostaje zawsze odwalony z Jego grobu. Kamień: świadek śmierci – stał się świadkiem zmartwychwstania: „Prawica Pańska moc okazała” (Ps 118 (117), 16).

Kościół wciąż na nowo głosi Zmartwychwstanie Chrystusa. Kościół z radością powtarza ludziom słowa apostołów i niewiast, wypowiedziane w ten promienny poranek, gdy śmierć została pokonana.

Kościół głosi, że żyje Ten, który stał się naszą Paschą. Ten, który umarł na krzyżu, objawia pełnię Życia.

Niech także ten świat, który dzisiaj – niestety – na różne sposoby zdaje się pragnąć „śmierci Boga”, usłyszcy orędzie Zmartwychwstania.

Wy wszyscy, którzy głosicie „śmierć Boga”, którzy szukacie sposobu, by usunąć Boga z ludzkiego świata, wstrzymajcie się i pomyślcie, czy „śmierć Boga” nie niesie w sobie nieuchronnej „śmierci człowieka”!

Chrystus zmartwychwstał, aby człowiek znalazł autentyczne znaczenie istnienia, aby człowiek żył pełnią własnego życia: aby człowiek żył z Boga i w Bogu.

Chrystus zmartwychwstał. On jest kamieniem węgielnym. Już raz próbowano odrzucić Go i pokonać, ze strażą i opieczętowanym kamieniem grobowym. Ale kamień ten został odwalony. Chrystus zmartwychwstał.

Nie odrzucajcie Go wy, którzy budujecie ludzki świat. Nie odrzucajcie Go wy, którzy w jakikolwiek sposób, w jakiegokolwiek dziedzinie budujecie świat dzisiejszy i jut-

rzejszy. Którzy budujecie świat kultury i cywilizacji; świat ekonomii i polityki; świat nauki i informacji. Którzy budujecie świat pokoju... lub wojny? Którzy budujecie świat ładu... lub terroru? Nie odrzucajcie Chrystusa: On jest kamieniem węgielnym!

Niech żaden człowiek Go nie odrzuca – bo każdy jest budowniczym swego losu: budowniczym lub niszczycielem swojego istnienia.

Chrystus zmartwychwstał pierwaj, aniżeli Anioł odwalił kamień grobowy. Potem objawił się jako Kamień Węgielny, na którym budują się całe dzieje ludzkości – i dzieje każdego z nas.

Umiłowani Bracia i Siostry! Z jaką radością przyjmujemy Ten Dzień, tak bardzo oczekiwany. Z jaką radością dzielimy się paschalnym orędziem my wszyscy, dla których Chrystus jest kamieniem węgielnym całego budowania.

Na mocy tego Węgielnego Kamienia, który jednoczy, budujemy naszą wspólną nadzieję z tymi Braćmi w Chrystusie na Wschodzie i na Zachodzie, z którymi nie łączy nas jeszcze pełna wspólnota i jedność! Przyjmijcie od nas, drodzy Bracia, paschalny pocałunek pokoju i miłości. Niech Chrystus Zmartwychwstały rozbudzi w nas jeszcze większe pragnienie tej jedności, o którą modlił się w przeddzień swojej Męki! Nie przestawajmy o nią błagać wspólnie z Nim! Zaufajmy mocy Krzyża i Zmartwychwstania, która jest potężniejsza od słabości jakichkolwiek ludzkich podziałów!

Bracia umiłowani! *Annuntio vobis gaudium magnum, quo est <alleluja>!*

Kościół spieszy dziś do każdego człowieka z paschalnym życzeniem budowania świata na Chrystusie – i z takim samym życzeniem spieszy do całej rodziny ludzkiej! Niech przyjmą te życzenia zarówno ci, którzy dzielą z nami orędzie zmartwychwstania i radość paschalną – jak i ci, którzy w niej, niestety, nie uczestniczą. Chrystus, „nasza Pascha”, nie przestaje być Pielgrzymem, z nami razem, na drodze historii, którego spotkać może każdy, gdyż On nie przestaje być Bratem człowieka w każdej epoce i w każdym momencie.

W Jego Imię zwracam się dziś do wszystkich i wszystkim składam najserdeczniejsze i święte życzenia.

Bracia i Siostry! Drodzy Rodacy w kraju i na całym świecie! Przyjmijcie dziś na nowo Boga, Jego moc i łaskę, która przysłała nam z Krzyża, z cierpienia, ze śmierci, a objawiła się w Zmartwychwstaniu Syna Bożego.

Przyjmijcie Chrystusa Zmartwychwstałego. Przyjmijcie Jego Krzyż i to wszystko, co on przynosi człowiekowi i ludzkości: zbawienie, wolność i godność Bożych synów, życie, żywot nasz naprawiony, żywot wieczny.

Królowo Niebieska, wesel się Maryja! Surrexit Dominus vere, Alleluja!

Ojciec Święty Jan Paweł II, 6 kwietnia 1980 r.

Źródło: „Nauczanie społeczne 1980”, tom III, Warszawa 1984 r.

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca Od 17.04.2011 do 15.05.2011

Prośmy, abyśmy mieli Maryjne nastawienie do życia – zastłuchanie w Słowo Boże.

Drugi dziesiątek Różańca: *W intencji Sługi Bożego
kard. Stefana Wyszyńskiego, z prośbą o jego beatyfikację.*

„Szczęść Boże”

komunikaty duszpasterskie

Kościół przeżywa dziś uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego. Jest to największe święto kościelne. Dziękujemy wszystkim, którzy wzięli udział w liturgii Triduum Paschalnego i przyczynili się do jej pobożnego przeżycia.

Rozpoczęliśmy nowennę do Miłosierdzia Boże. **Koronka do Miłosierdzia Boże dziś o godz. 17.00.**, po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wspominkach rocznych. W dni powszednie aż do następnego niedzieli Koronkę do Miłosierdzia Boże będziemy odmawiali po Mszy św. o godz. 17.00.

Po rezurekcji zapraszamy na tradycyjny posiłek, przygotowany przez Akcję Katolicką.

Msze św. w dniu dzisiejszym sprawowane będą jeszcze o godz. 8.30; 10.00; 11.30; 13.00; 18.00 i o godz. 20.00.

W Poniedziałek Wielkanocny Msze św. według porządku niedzielnego: o godz.

7.00; 8.30; 10.00; 11.30; 13.00 i o 18.00. Nie będzie Mszy św. o godz. 20.00. W tym dniu zbieramy ofiary do puszek na potrzeby Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Dzieci, które pragną wziąć udział w Rocznicy I Komunii Św., w dniu 29 maja br., o godz. 13.00,

proszone są o kontakt z siostrami – zwłaszcza te dzieci, których siostry nie uczą.

Serdecznie dziękujemy państwu Ziółkowskim z Zawad i siostrze Beniaminie za przygotowanie ciemnicy i Grobu Pańskiego.

Na przygotowanie paczek świątecznych dla najuboższych rodzin z naszej parafii zebraliśmy 4328 PLN. Wszystkim ofiarodawcom, którym nie jest obojętny los najbardziej potrzebujących składamy w ich imieniu serdeczne Bóg zapłać.

W najbliższym czasie sakrament małżeństwa zawrą:

Michał Marian Kobyłecki, kawaler z parafii tutejszej i

Anna Ada Jakubiec, panna z parafii tutejszej – zapowiedź I.

Każdy, kto by wiedział o przeszkodach zachodzących między narzeczonymi, zobowiązany jest powiadomić kancelarię parafialną. Narzeczonych polecamy modlitwie parafian.

Rzymskokatolicka Parafia p.w. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa;
tel./fax: 22-842-18-01
(tel. czynny od pn. do pt. w godz. pracy kancelarii)
Kancelaria czynna: pn., śr., pt - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

Kredyt Bank SA Filia nr 2 w Warszawie - V O/Warszawa,
ul. Kosiarzy 37, 02-953 Warszawa
Nr rachunku: 62 1500 1272 1212 7002 4425 0000

www: parafiawilanow.pl
e-mail: parafiawilanow@warszawa.opoka.org.pl

Wydawca

w i a d o m o ś c i

Wystawy poświęcone Janowi Pawłowi II
W placówkach wilanowskiej Biblioteki Publicznej można oglądać trzy wystawy poświęcone i ściśle związane z życiem i działalnością niebawem błogosławionego Ojca Świętego.

- „Jan Paweł II w mojej pamięci i mojej tożsamości” – wystawa prac nagrodzonych i wyróżnionych w konkursie plastycznym zorganizowanym przez duszpasterstwo UKSW w Warszawie. Prace studentów uczelni stanowią odpowiedź na pytanie: „Co pozostało i utrwaliło się w naszej pamięci z pontyfikatu Jana Pawła II, i co w jej wyniku stanowi o naszej tożsamości?”. (Wystawa w Filii Biblioteki w Powsinie, ul. Przyczółkowa 27 A)
- „Tobie śpiewam...” – prezentacja fragmentów najwcześniejszej twórczości Karola Wojtyły, gimnazjalisty. Jest to wspaniały młodzieńczy manifest, liryczne wyznanie wiary w Boga, zachwyty nad Jego dziełem stworzenia i wyraz miłości do ziemi rodzinnej.
W chwili pisania tych wierszy Karol Wojtyła nie zdecydował jeszcze o swym kapłańskim powołaniu. Czytając je dziś, wydaje się jednak czymś oczywistym, że powołanie to już było przeżywane.

Uzupełnieniem słowa pisanego są fotografie Adama Bujaka. (Filia w Powsinie)
- „Jestem z Wami” – wystawa fotografii, będąca retrospekcją poszczególnych etapów życia i działalności papieża Polaka – od wczesnej młodości po lata pontyfikatu. Uzupełnienie wystawy stanowi prezentacja albumów o Janie Pawle II, ze zbiorów Biblioteki. (Biblioteka w Wilanowie, ul. Radosna 11)

Konkurs fotograficzny: „Przylapani na czytaniu”

Już tylko do 29 kwietnia, do godz. 19, można zgłaszać zdjęcia do konkursu fotograficznego, organizowanego przez Bibliotekę.

Więcej informacji, regulamin oraz karty zgłoszeń na stronie: <http://www.wilanow.ebp.pl/konkurs/index.php>.

wspomóż renowację
kościola
św. Anny w Wilanowie

1%

dla

FUNDACJI
ECCLESIA
VILLANOVENSIS

KRS 0000331641